

Nazwiska podawane w wielu wersjach pozostają we właściwym miejscu porządku alfabetycznego. Innej rady na to nie ma, zważywszy, że rzecz dotyczy osób „niehistorycznych”. Wszelkie ingerencje w ten porządek groziłyby zwielokrotnieniem pomyłek. Na korzystającego z książki spadnie trud kojarzenia nazwisk. Kolejność nazwiska i imienia w dokumentach typu tabelarycznego, dowolnie po sobie następująca, w edycji na pierwszym miejscu, celem usprawnienia indeksowania, stawia nazwisko.

Materiał zamieszczony w wydawnictwie *Archiwum Powstań Śląskich* pomieści dokumentację kolejno zmieniających się struktur Polskiej Organizacji Wojskowej Górnego Śląska, Milicji Górnośląskiej, Centrali Wychowania Fizycznego, Dowództwa Obrony Plebiscytu, Naczelnej Komendy Wojsk Powstańczych oraz innych formacji i dowództw z okresu III powstania. Pierwsze powstanie zamyka się w jednym tomie i osobnym do niego tomie indeksu personalnego. Po okresie II powstania zachowało się stosunkowo niewiele przekazów źródłowych, które także zmieszczą się w jednym tomie. Prawdziwe bogactwo materiału przynosi dopiero III powstanie. Na obecnym etapie rozpoznania trudno pokusić się nawet o wstępną prognozę co do rozmiarów wydawnictwa.

W ślad za edycją *Archiwum Powstań Śląskich* należałoby przystąpić do wydania materiałów dotyczących dalszych losów powstańców, już jako kombatantów, a więc przede wszystkim dokumentacji personalnej wytwarzanej po III powstaniu, którą można by nazwać dokumentacją wtórną. Pod pojęciem dokumentacji personalnej trzeba rozumieć wszelkiego rodzaju zbiory ewidencyjne drukowane i niedrukowane, informujące o uczestnikach powstań śląskich. Składają się na nią potwierdzenia służby wystawiane przez dowódców swoim podkomendnym, zaświadczenia Centralnego Archiwum Wojskowego, wnioski odznaczeniowe, ankiety weryfikacyjne, wykazy rent inwalidzkich, zatrudnienia niepodległościowców, spisy poległych⁴. Z okresu okupacji hitlerowskiej należałoby przynajmniej przypomnieć, a może również uzupełnić książkę Andrzeja Szefera⁵. Na dokumentację powojenną złożą się wnioski odznaczeniowe Śląskim Krzyżem Powstańczym i ewidencja członkowska Związku Weteranów Powstań Śląskich i Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, ta ostatnia, rozproszona po różnych archiwach i muzeach.

To, co nazywamy dokumentacją pierwotną, pochodzi nie tylko z obu serii Archiwum Powstańczego (z zasobu Instytutu Józefa Piłsudskiego w Nowym Jorku i Centralnego Archiwum Wojskowego w Warszawie-Rembertowie), ale także z zasobów różnych innych archiwów, bibliotek

⁴ *Księga poległych w powstaniach śląskich 1919–1920–1921*, Katowice 2005.

⁵ A. Szefer, *Losy powstańców śląskich w latach okupacji hitlerowskiej*, Katowice 1970.